

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 157/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť B. Š., Ž., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. M. B., s. r. o., Ž., v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. M. B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2012 doručená sťažnosť B. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011. Sťažnosť bola doplnená podaním sťažovateľky doručeným ústavnému súdu 28. marca 2012.

Zo sťažnosti a z jej doplnenia vyplýva, že návrhom podaným Okresnému súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v decembri 2001 sa sťažovateľka domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom o tomto návrhu rozhodol okresný súd rozsudkom sp. zn. 7 C 34/2002 z 30. marca 2009, ktorý bol potvrdený rozsudkom krajského súdu sp. zn. 9 Co 259/2009 z 29. októbra 2009.

Po podaní dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 2 Cdo/91/2010 z 31. marca 2011 zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 9 Co 259/2009 z 29. októbra 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 4. januára 2012 bolo sťažovateľke doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 9 Co 152/2011 z 27. októbra 2011, ktorým bol rozsudok okresného súdu sp. zn. 7 C 34/2002 z 30. marca 2009 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Sťažovateľka tvrdí, že nečinnosťou a zdĺhavým postupom v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011 krajský súd porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Okrem toho sťažovateľka namieta aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 9 Co 259/2011 z 29. októbra 2009 a sp. zn. 9 Co 152/2011 z 27. októbra 2011, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Právo B. Š...., priznané čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9 Co 259/09, č. k. 9 Co 152/2011 aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietahov a právo na spravodlivý súdny proces, bolo porušené.

B. Š. sa priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 10 000.- €..., ktoré je odporca – Krajský súd Žilina povinný zaplatiť sťažovateľke... v lehote dvoch mesiacov od vydania nálezu ...

Krajský súd Žilina je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia B. Š. na účet právnej zástupkyne, Advokátskej kancelárie JUDr. M. B., s. r. o...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie, či postupmi krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011 boli porušené

základné práva sťažovateľky zaručené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011 (ich nečinnosťou), ktoré boli skončené ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Vo veci sťažovateľky totiž krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 259/2009 rozhodol prvýkrát rozsudkom ešte 29. októbra 2009 (následne jeho rozhodnutie bolo zrušené najvyšším súdom) a druhýkrát rozhodol uznesením 27. októbra 2011 sp. zn. 9 Co 152/2011, keď zrušil rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 7 C 34/2002 z 30. marca 2009, pričom v druhom prípade bolo doručené predmetné rozhodnutie krajského súdu sťažovateľke, ako sama uvádza v sťažnosti, 4. januára 2012. V oboch prípadoch teda konajúci krajský súd rozhodol ešte pred doručením sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu (21. marec 2012).

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Z uvedeného teda vyplýva, že k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Co 259/09 a sp. zn. 9 Co 152/2011 v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. II. ÚS 24/06, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 300/08).

2. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (spravodlivé súdne konanie) podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky je podaná oneskorene.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti (III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06), s prihliadnutím na deň doručenia namietaných rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 9 Co 259/09 z 29. októbra 2009 (17. december 2009) a sp. zn. 9 Co 152/2011 z 27. októbra 2011 (4. januára 2012), ktorými malo dôjsť k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a deň 19. marca 2012, keď sťažnosť sťažovateľky adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu (ústavnému súdu bola doručená 21. marca 2012), je možné konštatovať, že lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podala túto sťažnosť.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2012